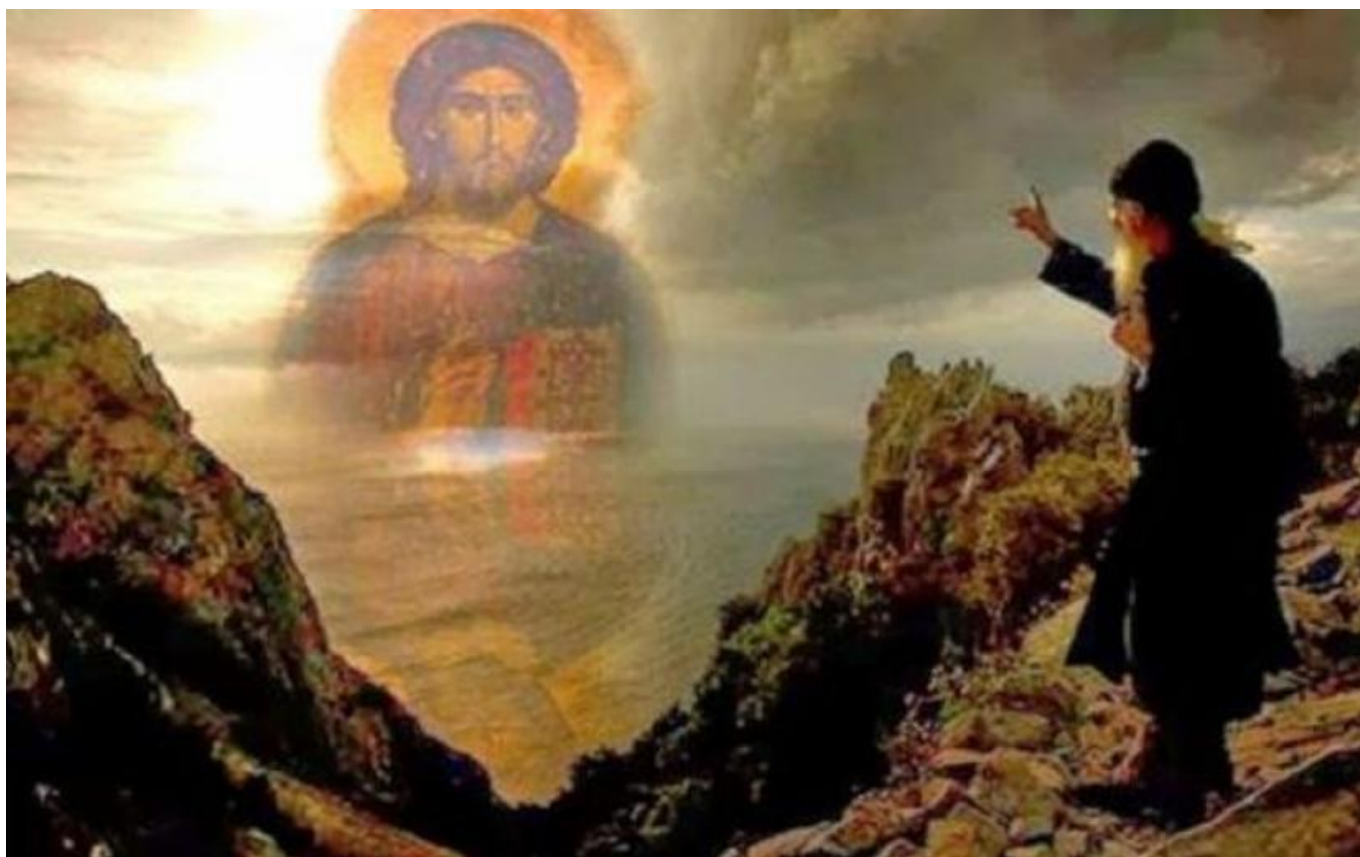

Τι είναι το ανάθεμα ή κατάρα: Πότε πιάνει - Τι έλεγαν οι γέροντες

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Κατάρα ή Κατάδεσμος ονομάζεται η εκφρασμένη επιθυμία πρόκλησης ατυχίας και αντιξοοτήτων σε ένα πρόσωπο. Πιστεύεται ότι μπορεί να προκληθεί, επίσης, από ένα πνεύμα ή μια υπερφυσική δύναμη. Στη Γένεση κεφάλαιο 3 εδάφιο 14 αναπαρίσταται ο Θεός να καταριέται το φίδι. Δείτε τι λένε οι Άγιοι Γέροντες

Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης

«Η κατάρα πιάνει, όταν υπάρχει στη μέση αδικία. Όταν όμως δεν υπάρχει αδικία, τότε η κατάρα γυρνά πίσω σε αυτόν που την έδωσε. Με την μετάνοια και την εξομολόγηση, απαλλάσσεται κανείς από την κατάρα. Η κατάρα των γονέων πιάνει πολύ, ακόμη και η αγανάκτησή τους. Και να μην το καταραστεί ο γονιός το παιδί του, αλλά μόνο να αγανακτήσει μαζί του, το παιδί δεν βλέπει άσπρη μέρα και η ζωή του είναι όλο βάσανα. Ταλαιπωρείται πολύ σ' αυτήν την ζωή. Φυσικά, στην άλλη ζωή ξελαφρώνει, γιατί ξοφλάει εδώ μερικά. Αλλά και οι γονείς που στέλνουν τα παιδιά τους στον «έξω απ' εδώ», τα τάζουν στον διάβολο και έχει δικαιώματα μετά ο διάβολος. «Μου το έταξες», σου λέει» αναφέρει ο Άγιος Παΐσιος.

«Αυτός που καταράται, βασανίζεται και σ' αυτήν την ζωή, και στην άλλη, γιατί ως εγκληματίας θα τιμωρηθεί εκεί από τον Θεό, αν δεν μετανοήσει και δεν εξομολογηθεί. Με την κατάρα που δίνει κανείς, είναι σαν να παίρνει το πιστόλι και σκοτώνει. Με ποιά δικαίωμα το κάνει αυτό; Ό,τι και αν σου έκανε ο άλλος, δεν έχεις δικαίωμα να τον σκοτώσεις. Για να καταραστεί κανείς, σημαίνει ότι έχει κακία. Κατάρα δίνει κανείς, όταν το λέει με πάθος, με αγανάκτηση» λέει ο γέροντας και προσθέτει: «Πολλοί λένε: "Από το Θεό να το βρει", αλλά αυτό που λένε είναι κατάρα, γιατί τότε καταριέται κανείς με ευγένεια. Αυτή η ευγενική κατάρα είναι κάτω από την πνευματική βάση και δεν επιτρέπεται σε Χριστιανό,

γιατί ο Χριστός δεν μας δίδαξε τέτοιου είδους αγάπη. Ο Χριστός άλλα μας δίδαξε: "Πάτερ άφες αυτοίς, ου γαρ οίδασι τι ποιούσιν".»

Ο Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης συμβουλεύει να μην καταριόμαστε οι Χριστιανοί. «Πολλοί άνθρωποι καταριούνται αφελώς λέγοντας: «τσακίδι», «κούτσουρο να μείνεις» κλπ. Όλα αυτά θέλουν πολλή προσοχή, γιατί παραχωρεί ο Θεός, μερικές φορές και «πιάνουν», όταν λέγονται από δίκαιη αγανάκτηση, μάλιστα από γονείς! Πολλές αρρώστιες που δεν βρίσκουν οι γιατροί από τι είναι, μπορεί να είναι από κατάρα. Τί να βρουν οι γιατροί, την κατάρα; Οι κατάρες που δίνουν οι γονείς στο παιδί τους, διότι διάλεξε τον Μοναχικό βίο, δεν πιάνουν. Είναι οι μόνες κατάρες, που γίνονται ευχή... Η καλύτερη ευχή από όλες είναι, όταν μας καταριούνται άδικα και το δεχόμαστε σιωπηλά με καλωσύνη. Τώρα να σας δώσω και εγώ μία... «κατάρα»: Να σας κάψει ο Θεός με την αγάπη Του τις καρδιές σας!...»

“Ένας πατέρας είχε ένα παιδί που όλο γύριζε. Μια φορά του λέει αγανακτισμένος: «Να έρθεις μια και καλή». Το παιδί εκείνο το βράδυ, καθώς ερχόταν στο σπίτι, ακριβώς έξω από την πόρτα, το χτύπησε ένα αυτοκίνητο και έμεινε στον τόπο! Τον πήραν οι φίλοι του σκοτωμένο και τον πήγαν μέσα στο σπίτι του. Ήρθε μετά ο πατέρας στο Καλύβι και έκλαιγε. «Το παιδί μου σκοτώθηκε έξω από την πόρτα του σπιτιού μου», έλεγε. Από εδώ -από εκεί, μετά μου λέει: «Του είχα πει και μια κουβέντα». «Τι του είπες;», του λέω. «Αγανάκτησα που ξενυχτούσε και του είπα: "Να έρθεις μια και καλή!" Μήπως ήταν απ' αυτό»; «Εμ, από τι ήταν; Του λέω. Κοίταξε να μετανοήσεις, να εξομολογηθείς». «Αυτήν την φορά να έρθεις μια και καλή», του είπε, και το παιδί το έφεραν νεκρό. Άντε μετά να χτυπιέται ο πατέρας, να κλαίει...»

Όσιος Πορφύριος ο Κουσοκαλυβίτης

«Δεν πρέπει ποτέ να σκεπτόμαστε για τον άλλο, ότι θα του δώσει ο Θεός κάποιο κακό ή ότι θα τον τιμωρήσει για το αμάρτημά του. Αυτός ο λογισμός φέρνει πολύ μεγάλο κακό, χωρίς εμείς να το αντιλαμβανόμαστε. Πολλές φορές αγανακτούμε και λέμε στον άλλο: «Δεν φοβάσαι τη δικαιοσύνη του Θεού, δεν φοβάσαι μη σε τιμωρήσει;». Άλλη φορά πάλι λέμε: «Ο Θεός δεν μπορεί, θα σε τιμωρήσει γι' αυτό που έκανες». Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, έχουμε βαθιά μέσα μας την επιθυμία να τιμωρηθεί ο άλλος. Αντί όμως, να ομολογήσομε το θυμό μας για το σφάλμα του, παρουσιάζουμε με άλλον τρόπο την αγανάκτησή μας και δήθεν, παρακαλούμε τον Θεό γι' αυτόν. Έτσι όμως, στην πραγματικότητα καταριόμαστε τον αδελφό. Και αν, αντί να προσευχόμαστε, λέμε, «να το βρεις απ' τον Θεό, να σε πληρώσει ο Θεός για το κακό που μου έκανες», και τότε πάλι ευχόμαστε να τον τιμωρήσει ο

Θεός. Ακόμη και όταν λέμε, «ας είναι, βλέπει ο Θεός», η διάθεση της ψυχής μας ενεργεί κατά ένα μυστηριώδη τρόπο, επηρεάζει την ψυχή του συνανθρώπου μας και αυτός παθαίνει κακό. Εμείς μεταδίδουμε με μυστικό τρόπο την κακία μας. Δεν προκαλεί ο Θεός το κακό αλλά η κακία των ανθρώπων. Δεν τιμωρεί ο Θεός, αλλά η δική μας κακή διάθεση μεταδίδεται στην ψυχή του άλλου μυστηριωδώς και κάνει το κακό.

Είναι δυνατόν να πει κάποιος: «έτσι που φέρεται ο τάδε, θα τιμωρηθεί απ' τον Θεό» και να νομίζει, ότι το λέει χωρίς κακία; Είναι όμως, πολύ λεπτό πράγμα να διακρίνει κανείς αν έχει ή δεν έχει κακία. Δεν φαίνεται καθαρά... Είναι πολύ μυστικό πράγμα τι κρύβει η ψυχή μας και πώς αυτό μπορεί να επιδράσει σε πρόσωπα και πράγματα. Δεν συμβαίνει το ίδιο, αν πούμε μετά φόβου, ότι ο άλλος δεν ζει καλά και να προσευχόμαστε, να τον βοηθήσει ο Θεός και να του δώσει μετάνοια...

Η κακή δύναμη, μπορεί και το αυτοκίνητο να το γκρεμίσει, χωρίς να υπάρχει καμμία βλάβη. Καταλάβετε, λοιπόν πώς οι κακές μας σκέψεις, η κακή μας διάθεση επηρεάζουν τους άλλους;»

Άγιος Ισαάκ ο Σύρος

«Να ευλογείς πάντα και να μην καταριέσαι, γιατί η ευλογία γεννά ευλογία και η κατηγορία, κατηγορία».

Ιερός Χρυσόστομος

“Δεν υπάρχει τίποτα το πιο βδελυρό από ψυχή που καταριέται, ούτε πιο ακάθαρτο, από μια γλώσσα που κατασπαράσσει με τέτοια λόγια. Δεν σου δόθηκε το στόμα για να δαγκώνεις, αλλά για να θεραπεύεις τα τραύματα των άλλων.»

Γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης

«Από το στόμα που βγαίνει προσευχή, δεν πρέπει να βγαίνει κατάρρα».

Γέροντας Εφραίμ της Αριζόνας

«Ήταν κάποιος Επίσκοπος και με κάποιον διάκονό του, πήγαν να Λειτουργήσουν σε κάποιο χωριό. Την εποχή εκείνη δεν υπήρχαν αυτοκίνητα και έτσι ξεκίνησαν με τα ζώα για να φτάσουν στο χωριό. Στο δρόμο συνάντησαν κάποιον φτωχό άνθρωπο, ο οποίος καθόταν στην άκρη του δρόμου. Ο Δεσπότης τον πλησίασε και τον καλημέρισε. Όμως ο φτωχός δεν του απάντησε. “Καλημέρα άνθρωπε του Θεού”, ξαναείπε ο Δεσπότης, αλλά και πάλι σιώπησε ο φτωχός. Ο Επίσκοπος τον καλημέρισε και για τρίτη φορά και αφού είδε ότι δεν τον απάντησε ο φτωχός,

έχασε την υπομονή του και του είπε: "Την κατάρα μου να έχεις!". Συνέχισαν το δρόμο ο Επίσκοπος και ο διάκος, έφτασαν στο χωριό Λειτουργήσαν, αλλά μετά τη Θεία Λειτουργία ο Επίσκοπος αισθάνθηκε αδιαθεσία και λέει στον διάκονό του: Δεν αισθάνομαι καλά και μάλιστα νομίζω, ότι το έχω πάθει, από τη στιγμή που καταράστηκα εκείνον τον φτωχό άνθρωπο που είχαμε συναντήσει. Και ο διάκονός του, τον λέει: Σεβασμιότατε, επιτρέψτε μου να σας πω κάτι. Όταν καταραστήκατε τον φτωχό, είδα ότι βγήκε από το στόμα σας ένα κοράκι και πήγε στον φτωχό, αλλά γύρισε πίσω και μπήκε μέσα σας! Ωχ, αναφώνηξε ο Δεσπότης, μάλλον ήταν άδικη η κατάρα μου. Σήκω γρήγορα για να πάμε να τον βρούμε. Πήγαν λοιπόν και τον βρήκαν και διαπίστωσαν με μεγάλη έκπληξη, ότι ο φτωχός άνθρωπος ήταν κουφός και δεν είχε ακούσει τον καλημερισμό του Επισκόπου! Και όταν η κατάρα είναι άδικη, επιστρέφει πίσω, σε αυτόν που την εκστόμισε.»

Αυτός που δέχεται την κατάρα, βασανίζεται σε αυτήν την ζωή, θα βασανίζεται και στην άλλη, γιατί ως εγκληματίας θα τιμωρηθεί εκεί από τον Θεό, αν δεν μετανοήσει και δεν εξομολογηθεί. Για να καταρασθεί κανείς, σημαίνει ότι έχει κακία.

Πότε πιάνει η κατάρα;

Η κατάρα πιάνει, όταν υπάρχει στη μέση αδικία. Αν λ.χ. κάποια κοροϊδέψη μια πονεμένη ή της κάνει ένα κακό και η πονεμένη την καταρασθή, πάει, χάνεται το σόι της.

Όταν δηλαδή κάνω κακό σε κάποιον και εκείνος με καταριέται, πιάνουν οι κατάρες του. Επιτρέπει ο Θεός και πιάνουν, όπως επιτρέπει λ.χ. να σκοτώσει ένας κάποιον άλλον. Όταν όμως δεν υπάρχει αδικία, τότε η κατάρα γυρνά πίσω σε αυτόν που ...την έδωσε.

Πως απαλλάσσεται κάποιος από την κατάρα;

Με την μετάνοια και την εξομολόγηση. Έχω υπόψιν μου πολλές περιπτώσεις . Άνθρωποι που ταλαιπωρήθηκαν από κατάρα, όταν το κατάλαβαν ότι τους καταράστηκαν γιατί είχαν φταίξει, μετάνιωσαν, εξομολογήθηκαν και τακτοποιήθηκαν. Αν αυτός που έφταιξε πη: « Θεέ μου, έκανα αυτό και αυτό, συγχώρεσέ με ... » και εξομολογηθεί με πόνο και ειλικρίνεια, τότε ο Θεός θα τον συγχωρήσει. Θεός είναι.

Τιμωρείται μόνον αυτός που δέχεται την κατάρα ή και αυτός που την δίνει;

Αυτός που δέχεται την κατάρα, βασανίζεται σε αυτήν την ζωή, θα βασανίζεται και στην άλλη, γιατί ως εγκληματίας θα τιμωρηθεί εκεί από τον Θεό, αν δεν

μετανοήση και δεν εξομολογηθεί. Γιατί, εντάξει, μπορεί κάποιος να σε πείραξε. Εσύ όμως με την κατάρα που δίνεις, είναι σαν να παίρνεις το πιστόλι και να τον σκοτώνεις. Με ποιο δικαίωμα το κάνεις αυτό; Ό,τι κι να σου έκανε ο άλλος ,δεν έχεις δικαίωμα να τον σκοτώσεις . Για να καταραστεί κανείς, σημαίνει ότι έχει κακία. Κατάρα δίνει κανείς, όταν το λέει με πάθος, με αγανάκτηση.

Πηγή: iellada.gr